

inTro

Прочети Изход 20:8-11.

Вникни в библейския текст.

Влюбени

Някога били ли сте влюбени? Може би в приятел, с когото сте имали съдържателна връзка или някого, за когото сте си мечтали да се ожените/омъжите. Връзките, независимо дали са романтични, платонични, семейни или други, са важна част от човешкия живот. Никой не е остров. Ние не сме направени да бъдем изолирани. В Едемската градина Бог казва: „Не е добре за човека да бъде сам“ (Битие 2:18). Това е първото нещо, което е описано като „не добро“ в човешката история. Цялото човечество, независимо дали сме интроверти или екстроверти, е създадено да живее във връзка с околните.

Ние развиваме близки връзки с определен брой личности. Тези хора стават специални и ние дори се чувстваме привлечени от тях. Когато това се случва, нашите приоритети в живота се променят. Нещата, на които сме отделяли време, вече нямат същия чар. Изведнъж може да започнем да харесваме неща, които преди не сме, защото човекът, с когото търсим близка връзка, ги прави с удоволствие. Нещото, което най-много се променя в този процес, е това как използваме времето си. Някак вече нямаме време за определени неща. Ние преустройваме графика си, за да намерим време за другия човек.

Докато се свързваме с другия човек, се случва нещо друго: ние създаваме символи на нашата връзка. Често срещано е за влюбените да имат своя „песен“. Тази песен изобразява любовта, която расте между двамата. Когато някой от тях я чуе, мислите им веднага се насочват към специалния за тях човек. Независимо дали е ресторантът, който са посетили на първата си среща, или локацията на медения им месец, тези неща стават символи на любовта, която преживяват. Връзката на Бога с човечеството също има тези символи. В този урок ние ще изучаваме един от знаците, които Бог споделя с онези, които обича.

inScribe

Прочетете Изход 20:8-11 от превод по ваш избор.

Препишете любимите си стихове. Можете също така да преразкажете пасажа със свои думи, да скицирате или да направите мисловна карта на главата

Огради повтарящите се думи/идеи.

Подчертай важните за теб думи/идеи.

Свържи със стрелки онези думи/идеи, които се допълват.

Наизусти любимия си стих от Изход 20:8-11.

Каква е целта на съботата?

Как съботата обогатява твоята връзка с Христос?

Някога бил ли си изкушен да мислиш, че печелиш своя достъп до небето, спазвайки съботата? Може би това се случва несъзнателно; как можеш да се пазиш срещу такова мислене и/или да го промениш?

Не забравяй!

В предишния урок ние разглеждахме завета, който Бог сключва със Своя народ при планината Синай (също така наречена Хорив), когато дава десетте заповеди. Тези заповеди формират сърцето на западните законови традиции от християнизирането на Римската империя, започващо по времето на управлението на Константин през четиринадесети век. Някак, през вековете, точно тази заповед, която започва с думата „Помни“, е тази, която повечето християни забравят.

Тъй като тази заповед често е грешно разбрана, ние трябва да открием защо този ден е толкова важен за Бога и, по подразбиране, за Неговия народ. След като Бог изговаря закона от Синай, за да бъде чут от всички израилтяни, Мойсей се качва на планината, за да получи от Господа инструкциите за това как да Му построят светилище, както и плочите, на които Бог е написал десетте заповеди. В древността да запишеш нещо на камък е начин да се подсигуриш, че написаното няма да бъде заличено от времето. Днес най-старите познати писания са онези, издълбани на камък.

Мойсей е горе в планината в продължение на четиридесет дни. Преди да слезе, Бог му обяснява подробно четвъртата заповед. Тя е най-дългата от десетте. Явно, че Бог иска тя да бъде разбрана. Той поръчва на Мойсей: „Кажи също така на израилтяните: Съботите Ми строго да пазите, защото това е знак между Мен и вас във всичките поколения, за да знаете, че Аз съм Господ, Който ви освещавам“ (Изход 31:13).

Знакът е предмет или символ, който ни напомня за някого или нещо. Когато Бог иска да обясни съботата по-детайлно, Той казва на Мойсей да я представи като знак. Съботата не е специална само защото е ден за почива, тя е специална заради онова, което символизира. И така, какво е нейното значение? Бог казва, че тя е знак, че Той е Онзи, Който ни освещава, че Той ни прави свети.

През вековете съботата понякога е била възприемана като знак за нашите добри дела, както при евреите, така и при адвентистите от седмия ден. Но дали е така? Не! От Божиите думи е ясно, че това е точно обратното. Тя е знак, че ние не сме свети и че служим на Бог, Който може да ни направи такива. Съботата е знак за Христовата правда, която получаваме чрез вяра. Тя показва, че ние почиваме в Христос, доверяваме Му се и поставяме като приоритет нашата връзка с Него.

Какви специални послания Изход 20:8-11?

Кои части от него са трудни?

Какви въпроси възникват в теб?

Кои са библейските принципи, които откриваш в текста?

В коя област от живота си можеш да приложиш Изход 20:8-11?

Защо нарушаването на съботата днес не се наказва със смърт, както при израилтяните в библейски времена?

Пазете я свята!

Ако съботата е знак за праведност чрез вяра, защо Бог настоява ние да я пазим толкова вярно? Ако тя е просто символ, наистина ли е толкова важна? Това са два често задавани въпроса, които възникват у много хора. Събитията, описани в Числа 15:32-36 говорят ясно по този въпрос. В тази кратка история, един израилтянин е намерен да събира дърва в събота. Бог ясно е изявил, че не трябва да се работи в съботен ден, дори не трябва да се събира манна (Изход 16:22-30). И така, когато този мъж излиза в събота, за да събира дърва, това е директен бунт срещу Бога. Действията му, нарушаващи четвъртата заповед, изобразяват по-голям проблем.

За да илюстрираме това, нека се върнем към идеята за влюбените двойки. Представете си, че сте влюбени. Да кажем, че човекът, с когото излизате, един ден ви каже: „Това е нашата песен!“. Ако сте със сериозни намерения за този човек, дали ще отговорите: „Не харесвам тази песен. Нека я сменим с друга“? Не! Вероятно ще се съгласите – и то с радост! След това, всеки път, когато чуете песента, ще се сещате за човека, когото обичате.

Когато този евреин избира да събира дърва в събота, той прави изявление за своята връзка с Бога на всички около себе си. Това признание е: „Аз не се доверявам на Бога на Мойсей, Който ни води. Не искам да разчитам на Него“. Ако помислите върху това, човек събира дърва в пустинята поради две основни причини: за да се топли през нощта или за да готви храна. Бог вече е задоволил тези две нужди. Той им е дал огнен стълб, който да ги топли през нощта (Изход 13:22) и манната за храна, която, първо няма нужда да бъде готвена, и второ, ще стои прясна, когато се събира в петък, за да бъде консумирана в събота.

Излизайки да събира дърва, мъжът публично обявява, че не оценява или не приема Божията грижа към него. Все едно да кажеш на човека, който обичаш: „Не харесвам твоята песен!“. Това показва, че връзката е разрушена. В пустинята човек не може да оцелее без храна и подслон. По подобен начин, ние не можем да оцелеем навън без да имаме връзка с Бога.

Каква връзка имат следните стихове с Изход 20:8-11?

За какви други стихове/обещания се сещаш във връзка с Изход 20:8-11?

Съботата, запомнена и повторена:

Второзаконие 5:12-15

Исая 58:8-14

Исус говори за съботата:

Марк 1:21-34

Лука 4:16-22

Съботата като символ:

Йезекиил 20:12,20

Евреи 4:1-9

Разгледай Изход 20:8-11 отново и открий Исус в него.

Как преоткриваш Исус тук?

Какво ти казва Исус чрез Изход 20:8-11?

Какъв е твоят отговор на този призив на Исус? Помоли се.

Какво е значението на това, че Исус се представя като Господар на съботата?

Господар на съботата

Една от най-странните промени в еврейската култура е промяната на отношението към съботата след Вавилонския плен. Преди разрушението на Йерусалим от Навуходоносор, евреите не са последователни в нейното съблюдаване (Йезекиил 22:8). Обаче, малко след службата на Ездра и Неемия (Неемия, 13 глава), те радикално променят спазването на съботата, така че до времето на Исус, около четиристотин години по-късно, фарисеите са установили стриктни изисквания за това. Техните твърде строги закони са източник на много конфликти между Исус и еврейските водачи.

Матей, 12 глава ни разказва една история, която въплъщава Исусовите учения относно съботата. Тъй като Неговите ученици са гладни в един съботен ден, те си откъсват малко житни зърна, преминавайки през едно поле, обелват ги в ръцете си, и ги изяждат. Фарисеите повдигат тези тема пред Исус, защото според техния закон, тези действия представляват извършване на работа (Матей 12:2). За тяхна изненада, Христос защитава Своите ученици и, правейки това, подчертава няколко много важни точки.

Исус цитира Осия 6:6: „Защото милост искам, а не жертва“, посочвайки важността на състраданието пред празните религиозни практики. След това Той потвърждава тази стара идея с ясна и нова теза: „Защото Човешкият Син е Господар на съботата“ (Матей 12:8). С това изказване Исус поставя себе си над съботата. Тук Той твърди, че е Създателят на света. След това Матей свързва тази история с едно съботно изцеляване. Един мъж с изсъхнала ръка е в синагогата по-късно същия ден (ст. 9,10). Исус желае да го излекува, но знае че фарисеите чакат да го обвинят в нарушаване на съботата. Христос напомня на Своята публика, че всеки един от тях би помогнал на овца, която е паднала в яма в съботен ден. От този пример, Исус прави заключението: „Затова е позволено да се прави добро в съботен ден“ (ст. 12).

Днес много хора, които искат да пазят съботата свята, се борят с въпросите какво може да се прави на този ден. Изказването на Исус ни дава насоки. Законът позволява да се върши добро в събота. Обаче, това може да не отговаря на всички въпроси. Други библейски пасажии установяват принципи за спазването на съботата, но може би Библията не ни дава всеки възможен детайл, тъй като съботата е знак. Ако помним, че съботата е дадена да бъде символ или знак, когато срещаме конкретни области, за които Библията не говори нищо, ние можем да се запитаем: „Тази дейност показва ли моята връзка с Бога?“. В крайна сметка, Исус иска близки взаимоотношения с човечеството, такива, които са основани на доверие в Него като Божия Агнец. Съботата ни дава възможност всяка седмица да празнуваме и да заздравяваме тази връзка.

Как можеш да приложиш Изход 20:8-11 в живота си през тази седмица?

Какви лични решения базираш на библейското ти изследване през тази седмица?

Какви са практичните стъпки, които ще предприемеш?

Как, знаейки какво е Божието намерение за съботата, можем да променим своето мислене относно този ден?

Абсурдна стена от суеверия

„Ако огромният глад оправдава Давид за оскверняването на светостта на светилището и го оневинява, колко по-извинимо бе обикновеното действие на учениците, които откъснаха живота и го изядоха в съботен ден. Исус учи Своите ученици и Своите врагове, че службата за Бога идва на първо място, и, ако умората и гладът съпровождат делото, то е правилно да се задоволят нуждите на тялото, дори в съботен ден. Тази свята институция не е дадена, за да обременява нуждите на нашето естество, донасяйки болка и неудобство, вместо да бъде благословение. „Съботата е направена за човека“, за да му даде почивка и мир и да му напомни за делото на неговия Творец, не да бъде тежък товар.

Работата, извършвана в храма, в съботен ден, е в хармония със закона, въпреки че същата работа, ако се върши някъде другаде, би била нарушение. Откъсването и яденето на житните зърна за подкрепа на тялото, за да може да се използва в служба на Бога, бе правилно и законно. След това Исус завърши своя аргумент като провъзгласи себе си за „Господар на съботата“ – Онзи, Който е над всички неща и всички закони. Този вечен Съдия освободи учениците от всякаква вина, позовавайки се на самите постановления, за които бяха обвинени, че нарушават.

Но Исус не остави нещата, без да отправи укор на своите врагове. Той заяви, че в своята слепота те са объркали целта на съботата. Той каза: „Но ако знаехте какво значи писаното: „Милост искам, а не жертва“, не бихте осъдили невинните“. След това сравни множеството им празни ритуали с истинската почтеност и нежна любов, с която трябва да отличават истинските Божии поклонници: „Защото милост искам, а не жертва, и познаване на Бога – повече от всеизгаряния. Те обаче, както Адам, престъпиха завета; там постъпиха коварно към Мене“.

Застанал пред всичките тези хора, така белязани от фанатизъм и предразсъдъци, Исус знаеше, че лекувайки в съботен ден, ще бъде сметнат за нарушител на закона. Той осъзнаваше, че фарисеите ще реагират на това действие с огромно възмущение и ще се опитат да настроят народа срещу Него. Той знаеше, че те ще използват тези дела на милост като силни аргументи, за да повлияят върху съзнанието на множествата, които през целия си живот са били вързани от еврейските ограничения и товари. Обаче това не го възпря да срути абсурдната стена от суеверия, която ограждаше съботата, и да научи хората, че милосърдието и великодушието са справедливи пред закона всеки ден“ (Уайт, Е. Знамения на времето, 30 ноември 1876 г.).

Сподели откритото през тази седмица с младежката си група.

Сподели преживяното през тази седмица в следствие от това, което откри в Изход 20:8-11.

Заедно обсъдете следните въпроси:

Какво символизира съботата? Разгледай подробно тази идея!

Какви промени си направил за някого, когото обичаш?

Как съботата показва нашата почивка, доверие и упование в Бога и в Неговата правда?

Как Исус дава нова определение на съботата, след като тя е превърната в бремe? Тя трябва ли да получи ново значение и в твоя живот?

Ако си израснал като пазител на съботата, кой е първия ти спомен от нея?

Позитивни или негативни са твоите детски спомени, свързани със съботата? Промениха ли се през годините? Как?

Имал ли си възможност да споделиш съботата с някого, който не знае нищо за нея? Разкажи за ситуацията.

Кои принципи ръководят твоите решения за това как да спазваш съботата?

С какви грешни представи за съботата си се срещал, както от хора, които я съблюдают, така и от такива, които не го правят?

Кое е любимото ни нещо от съботния ден?